

Før jordfestelsen

Så ta da mine hender og før meg frem
inntil jeg salig ender i himlens hjem!
Jeg kan ei gå alene, nei, intet sted.
Hvor du meg fører ene, jeg følger med.

Etter jordfestelsen

Selv om jeg ei fornemmer din sterke hånd,
min salighet dog fremmer din gode Ånd.
Så ta da mine hender og før meg frem
inntil jeg salig ender i himlens hjem!

*Takk for fremmøtet
og for all vennlig deltagelse.
Familien*

*Prest: Fredrik Overland
Organist: Olga Anita Seljeseth
Solist: Johnny Bakken*

Edmund Ole Johnsen

★ 22. mars 1955 † 25. november 2017

*Begravelse
Malnes kirke
Onsdag 6. desember 2017*

Åpningsssalme

Vår Gud han er så fast en borg, han er vårt skjold og verge.
Han frir oss ut av nød og sorg og vet oss vel å berge.
Vår gamle fiende hård til strid imot oss står.
Stor makt og arge list han bruker mot oss visst.
På jord er ei hans like.

Vår egen makt er intet verd, snart fikk vi banesåret.
Men én går frem i denne ferd, som Herren selv har kåret.
Vil du hans navn få visst? Han heter Jesus Krist,
Den høvding for Guds hær, i ham kun frelse er.
Han marken skal beholde!

Guds ord det skal de nok la stå, og ingen takk de høster.
Gud selv vil mektig med oss gå, hans gode Ånd oss trøster.
Og om vårt liv de tar, og røver alt vi har,
La fare hen, la gå! Mer kan de ikke få.
Guds rike vi beholder.

Solosang

"En liten fuggel"
Staveland / Holand

Før talen

O bli hos meg! Nå er det aftentid,
og mørket stiger - dvel, o Herre blid!
Når annen hjelp blir støv og duger ei,
du, hjelpeløses hjelper, bli hos meg!

Snart svinner livets dag, det kvelder fort,
og jordens lys alt mørkner og går bort,
forandrings skygge følger tro min vei -
o du som ei forandres, bli hos meg!

O la meg se ditt kors i dødens gys,
driv mørket bort og vær meg livets lys!
Da skinner morgenrøden på min vei.
I liv og død, o Herre, bli hos meg!

Etter talen

Velsigna du dag over fjordan. Velsigna du lys over land.
Velsigna de evige ordan om håp og ei utstrakt hand.
Verg dette lille du ga oss den dagen du fløtta oss hit.
Så vi kjenne du aldri vil la oss forkomme i armod og slit.

Vi levde med hua i handa men hadde så sterk ei tru.
Og ett har vi visserlig sanna: Vi e hardhousa vi, som du.
Nå har vi den hardaste ria, vi slit med å karre oss frem
mot lyset og adventstida, d'e langt sør te Betlehem.

Guds fred over fjellet og åsen. La det gro der vi bygge og bor.
Guds fred over dyran på båsen og ei frossen og karrig jord.
Du ser oss i mørketids landet, du signe med evige ord.
Husan og fjellet og vannet og folket som leve her nord.